

TIMES & COLT

OBČASNÍK KAMARÁDŮ STARÉ ŘEKY

© KSŘ Beroun – neprodejné

25

18. února 2012

text: JO JO, Baron, Noha, WIKI

Stará demokracie ...

Stará demokracie přetrvala zejména v postavě svobodného zemana a vzejala se k odporu proti zpátečnické církvi v boji za náboženskou svobodu a lepší společnost, jímž bylo husitství. Sto let před Lutherem vyslali tak Čechové Evropě poselství reformace, která skoncovala s náboženským, vědomostním a společenským 'temnem' středověku a stala se předzvěstí moderního osvíceného věku a jeho svobodné občanské společnosti."

"Každý civilizovaný národ klade ve svých dějinách důraz především na epochy, v nichž obohatil lidstvo o nové hodnoty, kdy dal světu velké osobnosti, nové myšlenkové impulzy či vzory hodné následování. Činí tak Řekové, Italové, Francouzi, Rusové, Němci, Poláci, Španělé, Angličané, Američané, Indové i Číňané, činíme tak i my. Občas, zatíženi pocitem příslušníků malého národa, s

určitými rozpaky. Nejen na tomto místě je však třeba rezolutně prohlásit, že jedním z největších vkladů českého národa do světových dějin bylo husitství. A to přes všechny stíny a problémy, které přineslo a jež znamenaly vybočení z dosavadního vývoje i, ruku na srdce, kulturní izolaci od vyspělých západoevropských a jihoevropských oblastí. Jeho jedinečnost spočívá v jiném momentu. Právě husitství představovalo první velký historický pokus uskutečnit reformu života západního křesťanstva úsilím všech lidí, kteří cítili nutnost nápravy společnosti. Teprve o 100 let později ocenila luterská reformace v husitech své předchůdce a uznala jejich prioritu v důslednosti, s jakou vedli zápas za ozdravení života západokřesťanské církve. Naší povinností je proto vědět o husitské epoše co nejvíce, znát její světa a nezamlčovat ani temné stránky."

Štěnice u Mistra Jana

Spolupracovník Věcí veřejných a K. Kočí ohlásili nález štěnice u Mistra Jana. Nalezena byla při technické kontrole vozu, loni na podzim. V podezření je K. Kočí, vezoucí mistra Jana ke zpovědi v kapli, kde společně štěnici lapli. Nález odposlechu nikdo z ministerstva nenahlásil policii, ta se o něm dozvěděla až při vyšetřování jiné kauzy. Komisi se nepodařilo zajistit viníka, neboť štěnici mezitím někdo zašlápl, a tak se podařilo kardinálovým vyšetřovatelům kauzu i štěnici zamést pod koberec.

ZPRÁVY Z DOMOVA ZPRÁVY ZE SVĚTA

Poručení Krále Václava

Kdo nepoctivě s úmyslem osídití zákazníka svého, chléb a jiné výrobky pekařské šiditi na váze bude a přistížen, nechť wattrbordingu okusí na vlastní kůži a v den trhu kdy nejvíce občanů ve městě se nalézati bude, do koše tento nepoctivec posazen jest. Koš pak s lumpem tímto do vod Vltavských potápěn je tak dlouho, dokud myšlenky jeho černé a nepoctivé budou. Trhovkyně, které falšovaly kvalitu másla, budiž připoutány k pranýři a na hlavu jim posazena hrouda tohoto tuku. Pro exekuci bude vybírán zvláště parný den, aby bylo na co se dívat. Báby u pranýře ječeti budou, máslo se nádherně rozpouštěti a stékati jim po vlasech a obličej i na šat. Teprve, když masné od hlavy až k patě, budou s výstrahou propuštěny.

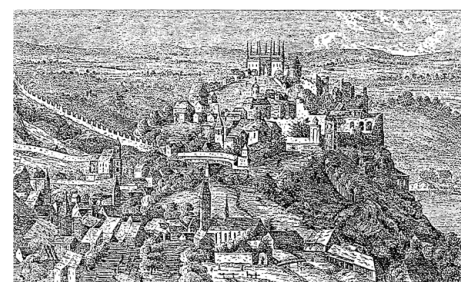

Utajené zadání stavby

Komise purkrabího nařídila zřídit komisi pro vyšetřování zadání stavby Hladové zdi.

Dnes Je jasně prokázáno, že tato bezúčelná stavba, krytá výmluvou, že je třeba odstranit nezaměstnanost a nasytit hladové, byla zadána bez výběrového řízení. Celý projekt byl značně nadhodnocen a sloužil pro praní špinavých peněz pocházejících z trestné činnosti. Peníze pak putovali na politickou kampaň Zikmunda.

Předpověď počasí:
Čechy: NEČAS
Slovensko: SLOTA

Začaly zimní výprodeje, ceny klesly i o více než 70 %

Co jsou to odpustky?

Odpustky (latinsky indulgentiae) jsou prominutí časných trestů před Bohem za hříchy, jejichž vina a s ní související věčné tresty již byly odpuštěny. Pro získání plnomocného odpustku jsou nutné čtyři věci:

- vykonání skutku, s kterým je spojen odpustek
- přijetí svátosti smíření,
- eucharistické přijímání a modlitba na úmysl Sv. otce,
- navíc je požadováno, aby se nelulo ke hříchu – ani k všednímu.

Tetín: První obchodníci dnes zahájili velké povánoční výprodeje odpustků a toto sezónní zboží zlevnili i o více než 70 procent. Lidé mohou se slevou nakupit nejen u výčepu ale i v právě otevřeném baru. Výprodeje budou pokračovat i na začátku příštího roku.

Senzační odhalení!

Náš nejlepší investigativní žurnalista Jíra Šťoura z Kdoví jestli odhalil podivné okolnosti, které doprovázely výstavbu Hladové zdi.

Tento projekt, který byl veřejnosti prezentován jako veřejně prospěšné práce, byl ve skutečnosti něčím zcela jiným. Náš nejvyšší purkrabí Vilem z Vartemberka se snaží právě důvody stavby hladové zdi před veřejností utajit.

Redakci našeho občasníku se podařilo vypátrat následující skutečnosti:

Přesto, že nás od dokončení tohoto díla dělí 31 let, podařilo se nám zjistit. Stavba byla zahájena roku 1360 za panování Karla IV otce našeho krále. Hladomor v Praze vypukl až roku 1361.

Tento nesoulad v datech vylučuje nad jakou koly pochybnost prezentovat tento projekt jako veřejně prospěšné práce. Jedná se ve skutečnosti o vojenskou zakázku, dokončení fortifikace (opevnění) pražského hradu od jihozápadu. Zadavatelem této zakázky bylo nejvyšší purkrabství Království Českého v té době vedené panem Buškem z Velhartic. Je všeobecně známo, že pan Bušek měl velice blízko ke králi Karlu IV. I vy jistě znáte „Král Karel s Buškem z Velhartic zasedli k dubovému stolu.“ Zaštitěn tímto blízkým vztahem s panovníkem, zadal pan Bušek tuto rozsáhlou stavební zakázku bez jakého koly výběrového řízení. Naše redakce zjišťuje, jaké požitky plynuli panu z Velhartic z této zmanipulované zakázky.

O dalším vývoji této kauzy Vás budeme neprodleně informovat.

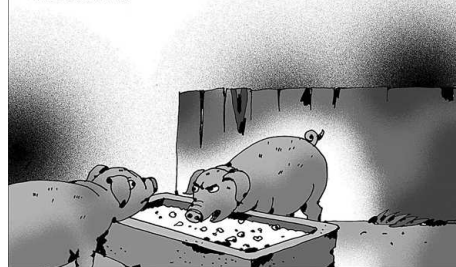
www.kamaradistareky.cz
times.a.colt@centrum.cz

ODPUSTKY ZA PITÍ VÍNA.

Staří Čechové nejen dobře uměli bojovat, ale i kvasiti, když se někde sesedli, a tu takové posedění nemělo tak hned konce. Druh druhu přijel půlku, a ten, kterýž tak byl poctěn, druhou polovici dopíjel. Chyba však bylo, že ty kvasy tak dlouho trávaly, až se podnítily zlé žádosti, a že nezdědka slovo neb dvě bývala příčinou, proč došlo ke svárům a pútkám. Druhdy některý byl zmrzačen, druhdy jiný byl proboden, že v krátkém čase zemřel. Litoval té věci nábožný pan Oldřich z Hradce, jenž byl královským číšníkem a podkomořím. Kdykoliv tedy páni u něho bývali na přátelském posedění, a již poslední jídlo, totiž mísa hrachu, přinesena byla, vstal hostitel a vzav koflík červeného vína, připil sousedu svému řka, aby pamětliv byl velikého utrpení Pána Ježíše; soused vzav dopil, číšník nalil, opět se připilo sousedu, a tak se věc vedla dále celým kolem, až zase došlo na hospodáře.

Ten pak vstal, a již se víno nenalávalo. To se mnohým pánům zalíbilo, a hned toho příkladu následovali, a duchovenstvo také bylo rádo, že starý nešvar se stavuje. Aby pak na dobro přestal, Oldřich toho objednal při papeži Urbanovi IV., že dal každému Čechu, který by hrách pojedl a červeným vínem zapil, odpustky čtyřiceti dní. Češi tomu byli rádi, avšak okolní národové jim záviděli, že snadným způsobem a koflík vína držíce, docházejí takové milosti, pro kterou jiní křesťané podstupují perné pokání.

Ústavnost, slušnost, férovost - jednou seš u koryta, tak konečně přestaň spekulovat o takových blbostech !!!

CUNCTUM VENIA

Obtěžkal jste děvčku na vašem dvorci!
Manželka Vaše nechce Vám odpustit?
V temném koutě obral jste bližního svého!

Bojíte se odsouzení?

Nezaplatíte půjčku svému věřiteli!

Věřitel Vám nechce dluh odpustit?

Bližního svého lží v omyl jste uvedli!

Soudů se bojíte?

Zlat'áky své, v matčině truhle pře berní shováváte!

Berního úřadu se obáváte?

Pouhých 50,- Grošů Pražských stačí a bude Vám odpuštěno!!!

**INSTITUTO PER LE OPERE
RELIGIONE**

ADAMITÉ NA TETÍNĚ

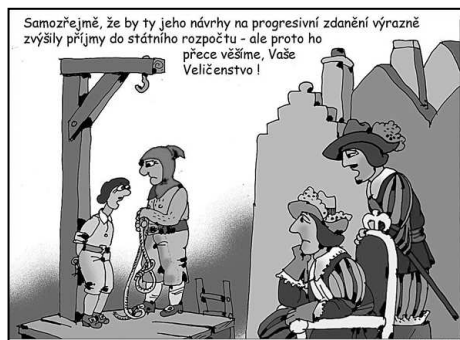
Náš VUTH zjistil samostatnou odloučenou jednotku adamitů dodnes přežívajících v osadě Tetín. I zde se ukázalo, že heslo co můžeš udělati dnes, neodkládej na zítřek. Vrchní Adamita Jerry Si-Fon, nedbal, práci a sleziny zanedbává a takto se mu nahromadilo!!! Budíš varováním pro ostatní zbylé Bratříky... Nic neodkládat!!!!

ZPRÁVY ZE SVĚTA

Ježíš oslavuje 33.narozeniny a jeho apoštolové přemýšlí, co mu dát za dar, co ještě Ježíš nemá. A vymysleli, že mu zaplatí lehkou děvou. Zavrou Ježíše s lehkou děvou do místnosti a čekají hodinu.... čekají dvě hodiny.... čekají tři hodiny.
Po čtyřech hodinách vyběhne lehká děvka se strašným křikem :
„Ježíšmarjá, ježíšmarjá, co já teď budu dělat ???“
Apoštolům to nedá a tak se jdou zeptat Ježíše, co se stalo.
A Ježíš říká :
„Povídali jsme si hodinu, dvě hodiny, tři hodiny a po čtyřech hodinách vzala moji ruku, položila si ji do klína.... a rána se zacelila....“

Samozřejmě, že by ty jeho návrhy na progresivní zdanění výrazně zvýšily příjmy do státního rozpočtu - ale proto ho přece věšíme, Vaše Veličenstvo!

Ne, pane, u nás zdražování nechystáme. Až takový kurvy zase nejsme...

Tati, uvažuji o kariéře v organizovaném zločinu
Vláda, nebo soukromý sektor ?

Defenestrace

Vědecká redakce našeho listu se ujala úkolu, objasnit nový politický jev, který rozšířil možnost komunikace mezi veřejností a politiky. Jev který byl uveden v život dne 30 července 1419.

Defenestrace – z etymologického hlediska se jedná o značně zkomolený latinský výraz „de fenestra“ což znamená, z okna. Rozhňevaní občané, vedeni knězem Janem Želivským z kostela pany Marie Sněžné, 30.7. vyhodili z oken staroměstské Radnice purkmistra a několik konšelů. Tím to způsobem dali bohabojní obyvatelé města Prahy najevo nespokojenost s výkonem státní správy a jednáním svých volených zástupců. Tento nástroj politické diskuse je zaznamenán jako první Pražská defenestrace. Vážený člen naší redakce věhlasný futurolog Jíra Štoura z Kdovíjestli nám naznačil další vývoj tohoto politického nástroje. V budoucnu podle našeho odborníka dojde k dohadům o počtu pražských defenestrací. Obecně budou uváděny defenestrace dvě, ale podle našeho listu byli ve skutečnosti defenestrace tři. Historií opomíjená druhá defenestrace se u děje 24.září 1483 za vlády Vladislava Jagelonského. Strana pod obojí strachující se o svůj vliv, násilně převezme moc na starém i novém městě i na malé straně. Z oken tamních radnic vyhodí purkmistra a sedm konšelů.

Podle historiků druhá, podle našeho listu třetí defenestrace se odehraje 23.května 1618. Rozhňevaní účastníci sněmu českých evangelických stavů, vedeni Jindřichem Matyášem Thurnem a panem Václavem Budovcem z Budova vtrhnou do kanceláře královských místodržících a po krátkém improvizovaném soudu dojde k exekuci. Z okna hradčanského paláce jsou vyhozeni oba místodržící, Vilém Slavata s Chlumu a Košumberka, Jaroslav Bořita z Martinic a písař Fabricius. Tento akt se obešel bez obětí na životech. Podle prognózy našeho listu, upadne tento politický instrument takřka na 394 let v zapomnění. Na začátku druhé dekadý příštího tisíciletí se o nových politických nástrojích opět v zemích Českých povedou dišputace. Tou dobou vládnoucí i opoziční strany budu při každém pokusu o nějakou pozitivní změnu na politické scéně tvrdit, že tato změna neodpovídá tradicím české politiky. Bude li lid volat, po defenestraci jako jedné z možností politické diskuse, odvolávání se politiků na tradice neobstojí. Jak je z našeho článku patrné defenestrace je navýsost tradičním instrumentem české politiky. Je třeba se vrátit k tradicím. Po aplikaci tohoto politického nástroje vždy došlo ke změnám.. Přejme našim potomkům za 600 let aby to byly změny k lepšímu.

Nová hra do hospody se jmenuje "cesta do lesa a zase zpátky".

Každý si objedná malé pivo.

Pokaždé, když upiješ, musíš dolít do míry zelenou.

Až bude sklenice dočista zelená, jsi v lese.

Z lesa se dostaneš tím, že po každém loku doliješ opět pivo.

Poznámka: Z lesa se prý ještě nikdo nevrátil.....

Doporučoval bych vládu. Nikdy nejdou sedět

osadní zprávy roku 2011

osadní zprávy roku

Leden

1.1.- Dozvuky Silvestra u Sýkorů Křivoklát
Jako vždy veselo do odpoledne pak vlakem domů

8.1.-vernisaž fotovystavy Míry Panenky-PATAGONIE na CHKO –Zbečno, hrála osadní kapela lidí plno ,Baron domluvil podmínky na potlach, v Berouně pochod Stopařů – Svatý Jan-Srbsko odpoledne hraná v Srbsku

14.1. –Kapela hrála v Kabaretu u Váňů v českých Budějovicích- trampský večer Duo Blanice

21.1-23.1- zimní táboření na potlachovišti „Tyterušky“ –zima ale pěkně, i když je mráz.

29-30.1-Merenda v malém chlumci- To Modrá kotva

Únor

4.2 – Dobřichovice- hra pro láďu Šindelku- sponzor

19.2 Osadní bál Tetín- 45.let osady

25-27-2.- Zimní přechod Adršbachu - T.O. Kamarádi Janovických skal- Kavec

26.2.- Malý Chlumeček- hraná u Ivety

Březen

12.3.- Divadlo Chrudim -vystoupení kapely(akce kapely Chrpa)

15.3.- Ozvěny osadních ohňů – živé vystoupení kapely v Countryradiu

16.3.- Pohřeb kamaráda Oty Táborského

19.3.- Vítání jara –Dívčí kámen na Vltavě T.o. Jižní stopa

19.3-21.3.- Vítání jara u srubu na Plešivci –brigáda ,úklid, dřevo – přišlo mnoho hostů Šerif Ztracenky Franta Hacker, Standa Chmelík, Tony Linhart a další pardi

25.3.- Memoriál Jendy Kordy- Praha na Barče –naše kapela udělala finále na závěr

25.-27.3.- Smuteční vandr za kamarády z Hobart Campu- Drahlovický potok

Duben

1.-3.4.- TO Šedý vlk- Třemošná- Drakiáda na pláních v hospodě pak domácí soutěže.

2.4.- Žloutkovice - hospoda u Tkadleců- Trampský večer společnost přátel Žloutkovic

8.4.- Kapela Sešlost slaví 20. let hraní - KSŘ - hrají jako hosté večera

9.4.- 34. maškarní bál ÚD- hraje Pozvolná smrt a KSŘ

15.4.- Kapela hraje v Kabaretu u Váňů- České Budějovice, spolu i Iveta a Marčela

18.4.- Setkání osad na Barče – hrála kapela KSŘ

22.-24.4.- Velké sezení TO Údolí racků na šiškovém vrchu

30.4.- Čarodějnice na srubu na Plešivci

Květen

6.-8.5.- splutí řeky Otavy - Sušice-Putim

6.-8.5.- TO WAI-KIKI – Otvírání studánky, sportovní hry a divadelní taškařice „Princezna ze mlejna“ v podání plzeňských osad na osadním mlýně v Chotíně

8.5.- víkend u Kuchynku v Dobřívě

19.5.- Kapela hraje pro důchodce v Domově pro Seniory

30.5.- Setkání osad na Barče - Eldorado, Indigo, KSŘ

Červen

3.-5.6.- 41. Setkání trampských řezbářů – Dědov Česká Metuje

8.6.-2.7.- výlet za velkou louží na 8.

Světový potlach na Bush River v Kanadě

24.-26.6.- Potlach SO Hořovice na Radnickém potoce

Červenec

6.7.- Dobřívské slavnosti a oslava 50 Drahušky

9.-15.7.- Na Berounce s Eldorádem

18.7.- s Marko Čermákem - na Liblínském mlýně

27.7.2011 – Valentův mlýn – hraná se Standou Chmelíkem, Tomášem Perglem.

Srpen

6.-14.8.2011 – Osadní dovolená v Hrabčevicích

26.-27.8.2011 – 50 let TO FIRWOOD na Střele Kozlov

26.-27.8.2011 – 48 let TO Šedý vlk Pláně Zelené údolí

Září

2.-4.9.- 18. Česko-slovenský potlach Růžová u Děčína

9.-11.9.- Potlach TO Údolí Malý Chlumeček Loužek

9.-11.9.- Merenda u Žabáků na chalupě

15.-18.9.- Vodácká sekce se plaví po Ohři

24.9.- TO WAI-KIKI – zavírání studánek - sportovní hry, II. Díl taškařice „Princezna ze mlejna“ v podání plzeňských osad na osadním mlýně v Chotíně

Říjen

1.-2.10.- Brigáda na potlachovišti

5.10.- Vernisaž výstavy – mladý Rafika

7.-9.10.- 45. Potlach TO KSŘ

15.10.- Poslední rozloučení s Aničkou Urbanovou ve Svatém Jáně pod Skalou

15.10.- Oslava 70 let Andulky Hradilové u veslařů

20.-24.10.2011 – Potlach ve Švýcarsku

2011

Vitání jara

29.10.2011 – Shazování parohů TO Kamarádi údolí klidu – Pavlovice – Plzeňské osady

Listopad

2.11.2011 – Kapela hraje v Praze v divadle GONG na Pochtě tramské písni + Šedivka, Pacifik, Radek Kid'ák Tomáško, Miki Ryvola

12.11.2011 – Oslava 45. Výročí KSŘ na Barče

17.-20.11.- už tradiční podzimní Berounka, tentokrát s vodnickou vložkou na Bohách...

26.11.2011 – TO Šedý vlk – Třemošná, podzimní pláně, Mikuláš

27.11.2011 – Křtění knížky pohádek kamaráda Honzy Viktory „Příběhy Staré reky“, zahrála kapela KSŘ

Prosinec

8.12.2011 – Tradiční vánoční koncert „Berounko má“ v pojišťovně v Berouně, spojený s výstavou 45. let TO KSŘ

10.12.2011 – Osadní vánoce v Srbsku

26.12.2011 – Vánoční pochod Pustověty – potlachoviště – Roztoky. Odpoledne hraná v Selské hospodě.

31.12.2011 – Oslava Silvestra v Křivotklátě, hotel Sýkora. Velká účast, kromě KSŘ se zúčastnili TO Údolí Racků, Dakota Plzeň, Teuton

Tentokrát probíhalo od 18. do 21. března. To je 4 dny. Kdo jak mohl, tak přišel. Musel se uklidit srub po zimě, uklidit kolem ohniště, udělat nové sezení a hlavně nadělat dříví. Někteří na srubu též několik dní trampovali.

V úterý zahrála naše kapela v Country rádiu a udělala reklamu a pozvala kamarády na náš srub. Tentokrát se nás za čtyři dny sešlo kolem stovky, taky se slavilo 45 let osady. Do osady byla přijmutá další členka Mirka Kopecká. Po letech se přišel podívat kamarád Kašpar, Dáda, Hrneček, T.O. Stopaři.

Kamarád Tony Linhart, T.O. Ztracená naděje, Franta Hakr, Dana Vacková, Žabáci, Tornádo Lú, Žebroun a mnoho dalších. Plno vnuků a vnuček. Zkrátka hrálo se, zpívalo se a slavilo 4 dny a 4 noci. Každý se dostavil jak mohl.

Potlach ve ŠVÝCARSKU 22.10.2011

Dostali jsme pozvánku a domluvili se, že vyrazíme. Není to sice za rohem, ale zase tak nepřekonatelná vzdálenost to není. Jen kdyby toho času bylo víc. Odjždíme ve čtvrtek odpoledne, večer už trávíme v Mnichově u kamarádky Evy, která nám připravila nejen večeri, ale dala i nesplnitelný příkaz, abychom jí uvolnili místo v domácím baru, neb se jí zdál jaksi přeplněn. Sama musí ovšem do práce, a tak využíváme poskytnutý azyl a volnou postel k přenocování. Ráno pokračujeme v cestě se zastávkou u Bodamského jezera. Cesta ubíhá příjemně, je pořád na co se dívat. U malého nádraží parkujeme, v hospůdce se setkáváme s prvními kamarády, a vyrážíme podél toku předního Rýna na potlachoviště. Báglů máme pozeňnaně, stany a teplé oblečení nesmí chybět, v noci bude mrznout. Setkání s kamarády je nádherné, přeci jen se nevidíme každý den. Večer u malého ohně je plný vzpomínání, vyprávění a správné muziky. Z campu Moraváků kukali žežuleny i v časných ranních hodinách a rožnovské hodiny byly a byly k neutahání.

hodinách a rožnovské hodiny byly a byly k neutahání. Silnější jedinci ráno vyráží na průzkumný výlet po kopcích nad kaňonem, my se spokojíme s procházkou v údolí. I tak je to paráda, Zdejší příroda i malebný kaňon skýtají množství nádhery a potěšení pro oko milovníků čisté přírody. Kamarádi z Curychu pod vedením „Bobra“ a Petra „Habady“ připravili krásný táborák, při soutěžích ve zpěvu jsme se rozhodně neztratili. Nakonec z toho bylo **3. Místo za osadní zpěv**. Dárky za jsme osadu předali, a pak už probíhalo známé trampopění až do časných ranních hodin. I srandy kopec jsme zažili. V rychlosti jsme stačili ještě soutěžit v hodu a střelbě z luku. Ale čas byl na nás neúprosný. Lichtenštejnsko jsme projeli jako rychlíkem, nebyl čas, a tak jsme audienci u knížete Hanse Adama II odložili na příště. Stejně s námi asi na oběd nepočítali. Zato SCHVAJNE HAXNA A BAVORSKÝ PIVO V Mnichově nám díky Evě patřičně zpřijemnilo závěrečné chvíle. Myslím, že máme všichni na co vzpomínat. Baron

45. VÝROČÍ ZALOŽENÍ OSADY KAMARÁDI STARÉ ŘEKY

Vyvrcholením oslav roku 2011, se stalo výjezdní zasedání osady Kamarádi Staré řeky do kulturáku na Barče. Zde osada uspořádala sezení a oslavu tohoto pro osadu význačného Jubilea. Po tradičním zahájení celý sál vzpomněl chvilku ticha na naše kamarády, kteří už nám drží místo tam nahoře v nebeském baru. Při slavnostním projevu pozdravil šerif Rafika kamarády spřátelených osad a krátce zavzpomínal na léta minulé, na počátky trampování na Berounce i na krásné chvíle našeho mládí.

Osadní kapela zahrála blok tradičních songů, načež celá osada zapěla písničku věnovanou osadě od autorů Mirka Helera a Tomáše Pergla píseň „Kamarádi staré řeky“. A pak už se rozjel vlak plný gratulací dárků pro osadu od spřátelených osad a krásných písní.

Jako první vystoupili kamarádi z trampské skupiny Sešlost. Nádherná trampská klasika okořeněná správnou dávkou erotiky i trampského humoru.

Druhou Gratulantkou byla Dana Vacková Hackerová, která svou povídkou a upřímným vyznáním dokázala nejen zklidnit a přimět celý sál k přemýšlení o smyslu našeho počínání, ale milým slovem vyjádřit poděkování všem, kteří neváhají obětovat své volno pro kamarády a v pravý čas přiložit ruku k dílu.

Upřímné vyznání a gratulace od našich kamarádů Standy Chmelíka a Jitky Vrbové bylo pohlazením nejen pro osadníky, a vodáky, ale pro všechny milovníky trampské písně.

Dlouhotrvající ovace přivítaly na pódiu dalšího gratulanta, legendu pětistrunného banja a malíře Marko Čermáka. Tento pravověrný tramp, který od Americké bluegrassové asociace (International Bluegrass Music Association) jako první český muzikant získal prestižní ocenění za přínos k rozšíření pětistrunného bendža a následně country a bluegrassu v českých zemích. Svoji gratulaci Marko doplnil i pochvalou pro osadu a vodáckou sekci, se kterou se setkává často na Staré řece.

A to už se svou gratulací na pódiu přichází legenda české trampské písničky a kapelník skupiny Pacifik Tony Linhart. Sám jen s kytarou usedá k mikrofonu a svůj dárek a gratulaci osadě doplňuje krásnými songy, které sál po zásluze odměňuje bouřlivým umí. Na pódiu přichází Kapela Eldorado. Psát o hudebních kvalitách tohoto tělesa by bylo nošením dříví do lesa. Jejich projev je strhující. Válí jako za mlada, bez ohledu na to, že frontmen této kapely Tomáš Pergl hraje celé vystoupení prakticky na jedné noze, neb druhá jest uvězněna v sádrovém krunýři. Písnička, ve které Eldorado doprovází Jitku Vrbovou je opravdovou lahůdkou večera. Při „Mandolně“ na kterou přizvali Jardu Doutnáče i sbor Kamarádů Staré řeky, nezůstalo „jedno voko suchý“.

A další Trampská klasika. S gratulací přichází jihočeské Duo Blanice. Vida duo, a ono jich je pět. Základ tvoří Helenka s Rostou, brácha Fido, synek basák a bleskurychlejší bandžista Kocour. To je seskupení, které dokáže hravě všechny rozezpívat. Nejen kamarády z Budějic, kteří nám přišli v čele s Ferym a Hankou Hosnedlovou popřát, ale celý sál je odměnil zaslouženým umí.

A jsou tady další gratulanti Jirka Schneider a Žabáci přinášejí přání od Tramkubu Praha, jako dárky vlajku, krásnou placku. Obrovský dort ve tvaru zelené kytary, kterou jsme nestačili ani naladit, neb záhy mizí v útrokách osadníků.

A Barča se začíná vařit. To se na pódiu objevují dvě arizonské pěnice a tornáda – Marčela a Iveta. Při gratulacích nejprve málem zadusí svými přednostmi konferujícího Barona, a pak za doprovodu kontrabasů v rukou arizonského pěnička Čombeho přivádí do varu celý sál.

Kamarádi z ÚDOLÍ ODDECHU nám nedávají vydechnout. Gratulovat přišli za celou osadu sám šerif Vašek Nexera a hvězda veslařské elity Vojta Hvězda. Díky. A další milé překvapení. Na jednom z prvních našich potlachů hráli u táboráku i mladičké sestry Koudelovy. Ejhle, po tolika letech jsou zde zase s námi, s novou, takřka rodinnou kapelou Mayland a nádherným darem: kytarou s barem! Svými pěknými písničkami potěšily i všechny kamarády, dokonce si vzpomněly a zahrály jako tenkrát na potlachu. Bouřlivé umí jim bylo odměnou.

A to už na jeviště přilétá hejno racků, sice jen ve trojici, ale to vůbec nevádí. V tomto skromném rodinném obsazení nadělávají muziky, až Barča duní. Šroub na kytaru válí, Vlk stírá basu jako d'ábel a Nikola – hlas jak zvon. Přinesli nám nejen pozdravy z Údolí racků, ale pěknou a živou muziku.

Poslední na řadu přichází Pozvolná smrt. Jak na ten název přišli, ví snad jen pánbůh, ale jejich gratulace a písničky byly tím správným finálovým blokem. Tihle kluci nezapřou, že mají své předky a kořeny na Údolí Děsu. Z jejich muziky číší odvaha i radost a správná trampská romantika a láska k trampské písničce.

Tak já už končím a karty na stůl dávám... zní sálem na rozloučenou s krásným večerem, a tak mi nezbývá než popřát Osadě a všem dobrým kamarádům do dalších let hodně zdraví a pevný nervy, suchou stezku a mějte se rádi. Baron. (PF)

www.kamaradistarereky.cz
times.a.colt@centrum.cz

Dárek od Marka: vlajka Westendu bude zdobit naši klubovnu.

Již tradiční Štěpánský pochod

8. Světový potlach na Bush River

45. potlach KSŘ v údolí Zatracených

„Jo Kanada, ta je ta tam a Manitou je na to sám...“

zpívávali jsme před mnoha a mnoha lety a Kanada byla pro nás jen vzdáleným a nedohledným snem.

Přestože se po otevření hranic staly i vzdálené země pro nás dostupnějšími, nikdy jsme nenašli odvahu vypravit se do vzdálených krajín našich klukovských snů. 8. celosvětový potlach pořádaný v Britské Kolumbii uprostřed té nefalšované divočiny se stal tou pravou motivací, abychom už sice v pokročilém věku, ale přeci jen ještě schopní akce, udělali to správné rozhodnutí. Splníme si sny svého mládí. Pojedeme!

Sehnat informace, pozvání, víza, letenky, peníze, zázemí, naplánovat trasu a vůbec ...

Před odletem stihly kamaráda Frambika zdravotní problémy, a tak ač nerad, musel na poslední chvíli vrátit letenky a cestu zrušit. Na cestu jsme se vydali tedy jen čtyři: Baron, Marta, Wimpi a Lád'a. Do Seattlu ve státě Washington jsme se dostali bez problémů, na letišti nás čekal kamarád Ivo, odvezl nás k sobě domů a pomohl s přípravou, půjčením auta a vybavením. Bez jeho pomoci si to ani nedovedeme představit! Tony Vrba s Olínkou zapůjčili stan, židličky a nutnou výbavu pro pobyt v přírodě a mohli jsme vyrazit. Naše první cesta vedla ke kanadské hranici, přes Hope a dál po zlatokopecské cestě až k „100 Mile House“, kde jsme na Bradley Creek Road navštívili kamaráda Saperu s jeho ženou Lenkou. Milé přivítání a zázemí v odlehle kanadské divočině se neobešlo bez muziky, povídání, vzpomínání, vyprávění. Měli jsme možnost prohlédnout si místo konání „Tramenské kytary“, festiválku trampských i jiných písní, který se už po léta na pozemcích Honzy a Lenky koná. Nádherná – divočina, čistá voda, smy se procházejí za stanem, kolibříci pijící sladkou vodu z krmítek, liška, co kradla slepice, dostala zaslouženou odplatu-broky do kožichu a statečný kohout, co slepičky bránil, zaslouženou výslužku v podobě zvýšené dávky zrní.

Pak už jsme se museli ale rozloučit a vydat se na cestu přes Kamloops, Salmon Arm, Revelstoke a Golden, abychom nezmeškali potlach. Na cestu jsme dostali kus medvěda, abychom po cestě nezašli hladu, a tak hned v prvním campu došlo na vaření pravého medvědího guláše. Mňam! Až pojedete někdy do Kanady, nenechte si tu dobrotu ujít. Stojí za to.

(Celé na: www.kamaradistareky.cz)

Tak jako každý rok před naším potlachem vyjel kamarád Papík na inspekci do našeho milovaného údolí. Po své obhlídce zjistil plno nedostatků: lávka odplavala, latríny zborcené, stoly a lavice pokroucené, bodláky a kopřivy obrovské.

Tak sedl a napsal pracovní supliku co se má udělat aby potlach byl důstojný a úspěšný. Tak se to na slezině prodebatovalo. Čtrnáct dní před potlachem objednal Baron Láďu Kučeru a traktor. Baron a Rafika se vydali na potlachoviště, kde dali posekat velkou louku za mlýnem na parkoviště a také cestu. Na slezině se vše probralo s osadníky s tím, že bude pracovní víkend. Od čtvrtka se sjíždějí kamarádi a pracují. Seká se malé parkoviště, potlachoviště, místa na stany, dělá se dříví a vše se opravuje. Velká pozornost se věnuje stavbě tří latrín. Papík je mistr přes stavby, Kuchyňka a Prófa přes sekání. Ale pracují všichni kamarádi.

V pátek přijíždí další kamarádi a přiváží potřebný materiál. Kamarádka Mirka dala na brigádu sud. A tento den také přijíždí ze Španělska Veronika a Šklebák, kteří šli pěšky z Berouna až do Španělska do Santiaga di Compostela. Kácíme stromy na lávku a každý dělá co je potřeba. Pracují i ženy.

Pomyslné žezlo dalšího světového potlachu převzali kamarádi z Austrálie. Kamarád Mates při přijímání symbolické dýmky míru slíbil, že za tři roky se sejdeme na tradičním 9.tém potlachu na opačném konci světa – tedy u klokanů.

V sobotu večer je vše hlavní připraveno. Na místě již stojí mnoho stanů. V neděli kamarádi odjíždějí, aby se ve středu znovu vrátili. Na potlach se sjíždějí od pondělí kamarádi ze všech koutů naší republiky a to i ze Slovenska.

V pátek v 15:00 pořádá kamarádka Myška oslavu svých kulatých padesátin: 2 sudy piva, buřty, uzený, kořalky... Všichni blahopřejí. Večer je na místě už kolem stovky kamarádů.

V sobotu ráno začínají proudit zástupy kamarádů, odpoledne probíhají soutěže, všude plno lidí. Pomalu se to nedá zvládat – každý z osady se snaží co může. S nastávajícím večerem hraje naše osadní kapela. Kamarádů přibývá, snad se k ohni vejdem. Odpoledne jdeme vzdát čest mrtvým kamarádům. Vyhlášení soutěží na večer a už jsou tady ohnivci, zapalují oheň. Rafika má zahajující řeč, kapela hraje přivítací hymny. Kamarád Noha přebírá program a oheň. Přehled gratulantů k 45. letům nebere konce. Kapela za kapelou, jednotlivci, každý nám chce něco zahrát a něco říct. Každý dostává placku a camrátko. Program se protáhl až do rána.

V neděli nás čekal velký úklid – velké loučení. Nikomu se nechce domů.

Ahoj na příštím potlachu - Rafika

No nazdar!! Takovou dálku, jak se tam dostaneme? Budeme mít ještě vůbec sílu na takovou cestu? Těch otázek bude ještě spousta. Ale jedno bych chtěl připomenout – mohla by to být výhoda i pro nastávající důchodce. Od těch klokanů bychom se mohli naučit skákat s prázdnou kapsou. To je dovednost, která může být budoucím důchodcům velmi užitečná! Tak přemejšlejte a strážejte.

Baron

Moje potkávání s Kamarády Staré řeky - výňatky z rodinné kroniky

„Jo, a k tomu jezu nechod'. Jsou tam divný chlapi.“ To mi řekl táta, když jsme zase, jako každou neděli, jeli do lesa za Březovou k potoku Kamenci. Šla jsem se na ně podívat. Byli oblečení normálně jako můj brácha, když jel s bratrancem na vandr, nebo jako vedoucí našeho oddílu. A zpívali písničky, co si zpíval táta s mámou: o krytech vozech, o bílejších skálách Byli z Berouna. Psal se rok 1967.

Příští rok jsme jeli s turistákem na Svojsíkovy Dobřichovice. Nevedli jsme si špatně, naše družina získala třetí místo. Jeden z činovníků si říkal Redy a byl z Berouna.

Na tábor Zelené stezky u Nučického mlýna na řece Střele jsem jela jako instruktorka, Leon dělal kuchaře pro nás a pro skautský oddíl, ve kterém byl také Drábík.

V sobotu 1. září 1973 při bourání tábora na Zbirožském potoce, jsme se šli podívat do hospody v Ostrovci. Bylo tam opravdu veselo. Kamarádi Staré řeky zpívali a hráli, na sále se soutěžilo. Potlach pořádal kamarád Kid s osadou Black Rock.

V pondělí 3. září 1973 jsem nastoupila do svého prvního zaměstnání. Výpočetního střediska PVT Praha se sídlem v cementárnách v Králováku. Pracovala tam také paní Koncová, o které jsem se dozvěděla, že její švagr je Pedro z osady Kamarádi Staré řeky.

Hned v sobotu 7. září jsem jela s kamarádama z Hořovic do Údolí zatracených. Přijeli jsme pozdě. Už se šefilo, když jsme od Rozvědčička šlapali proti proudu Tyterského potoka. A byla už tma, když jsme byli tak v půli cesty. Lávky jsme přestali hledat, bez baterky to stejně nemělo cenu. A pak jsme uslyšeli basu: „Brum, brum.“. Jdeme dobře, už tam budem. Každý dobře ví jak silnej dojem může udělat první opravdickej potlach. Kamarádi zpívali, hráli, bavili se....

Na jaře 1974 jsem jela s Pavlou, Stáňou a ještě jedním klukem na vítání jara KSŘ do Kublova. Boudě se říkalo Vorážčeka. Po cestě z nádraží do výpočetky mě zastavil kluk: „Ahoj, já jsem Klábr. Ty jsi byla na našem ohni v Kublově, máme plno fotek, dělal je kamarád Tatík. Nechceš si nějaký koupit?“ a strčil mi hromádku obrázků pod nos. Ráda si je dodnes prohlížím, když je mi ouvej.

Protože cementárenskej prach nesvědčil ruskejmu počítačům, přestěhovali nás do Zámečku. Bylo málo kanceláří – posadili nás do místnosti s bezpečákem Berounskýho bytovýho družstva. A on to byl Rafika nebo ještě Redák?

S Mourkem, s posledním z osady Bílý medvěd Praha, jsme se vzali... V říjnu 1976 pozval Mauglí z Řevnic své kamarády na Starý camp u Kublova. Byli tam Hobartáci, Racek z Kladna, Kojot.... Tlachoviště bylo Kamarádů Staré řeky a ti se také zúčastnili.

Jezdíme na vítání jara k Mauglímu, nebo k Sanites of army, na smutečku Hobart campu poslední neděli v březnu, na Cihelnu k Rackovi první sobotu v červnu, tutéž neděli na Packard – Zlaté dno, na potluchy T.O. Zlatý bizon, na podzimní ohně na Brdech, na říjnový potlach KSŘ, na Vánoční ohně kamaráda Zikmunda, na velký vandry.... Všude potkáváme Kamarády Staré řeky, zvláště šerif je takový výrazný...

Podzim 1982. Potlach v Údolí zatracených jsem vynechala jenom dvakrát. Je neděle odpoledne. Zvonek. Otvírám dveře s miminem v náručí. „Seš ráda, že jsem doma? Nebudeš se zlobit?“ Mourek mi váhavě ukazuje i druhou půlku rozesmátého obličejce, kterou do té doby schovával. Obrovskej bílej fáčovej mul mohl do pravýho černýho obočí přišít jen šílenec. „A jiný dopadli ještě hůř. Byly tam nějaký zlámaný ruce a Rafika slavil 40.“ Žaloval.

V Plzni se seznamujeme s Bicanem a Janou, s kamarády od Havránků z hospody na Doubravce.... ale srdíčko nás táhne na Brdy, na Prahu, na Beroun....

„Velikonoce 1998. Kamarádi Staré řeky šlapou po Kosím potoce až na soutok se Mží. Asi po půl hodině přicházejí ke srubu kamaráda Mourka,“ poznamenal si ve svém vyprávění Panák mladší. A tak jsme se dostali do knihy „Kamarádi Staré řeky“ na stránku č.111.

V lednu 2010 mi volá moje sestra z Dřevony: „Jsou tady trempové Sylva a Palec, a berou si dřevěný kolečka na camrátko, já ti je dám k telefonu“. Sylva, Sylva... toho znám, je z Berouna. „Ahóóó!“ „Ahoj.“ Ozývá se trochu rozpačitě ženskej hlas na druhý straně.... Až když mluvím s Palcem, omyl se za chvíli vysvětlí. „A víš, že Rafika je sám?“ I já jsem sama, pomyslím si. Už jsou to dva roky, co Mourek navždy odešel....

Na Vítání jara 2011 na osadním srubu mě Kamarádi Staré řeky přijímají za řádného člena osady....
...téměř po 38. leté známosti....
Ahoj Mirka

ADMIRÁL GROG NEVYPLUL.

Jedenáct let brázdil „kýl“ lodi ADMIRÁL GROG vody evropských řek. Od roku 2000 kdy uskutečnil svoji panenskou plavbu na vodách horního toku Dunaje. Od té doby každý rok prožívala posádka AG úžasná dobrodružství na nějaké velké řece. V roce 2010 se ADMIRÁL GROG na horní tok Dunaje vrátil, aby dokončil plavbu Dunajem v jeho celé splavné délce. Pro rok 2011 byla připravena plavba po řece Visle. Se zhoršujícím se stavem ekonomiky firem, byla několika členů posádky zrušena dovolená takřka těsně před vyplutím. Za těchto okolností byla plavba po Visle ekonomicky neuskutečnitelná. Okamžitě byl navržen náhradní program. Aby lodníci neztratili své, po jedenácti letech takřka instinktivní návyky. Například pití grogu, padání přes palubu, vytváření zmatků a plenění putyk a hospod, tropení výtržností. Tvrdé jádro posádky ADMIRALA GROGA se 12. 6. 2011 nalodilo na dva hausboty v Nové Rabyni na slapské přehradě, a šest dnů brázdily vody řeky Vltavy od Slap po Orlík. Kromě rybaření, večerních táboráků a hraní na kytary se cvičili ve výše uvedených dovednostech, neměla posádka nic jiného na práci. Dne 17. 6. se společně přesunuli na „Admirálskou falc“, Egyho usedlost ve Stachách. Po další čtyři dny podnikali túry po hřebenech Šumavy, tamním nálevnám se nevyhýbaje. Alespoň tímto způsobem byla zachována kontinuita námořní tradice ADMIRALA GROGA. Doufejme, že v roce 2012 ADMIRÁL GROG opět vypluje.

Historici našli u Otina německou stíhačku z 2. světové války

www.kamaradistarereky.cz
times.a.colt@centrum.cz